

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 29. februar 2012
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Mette Kjølby Miller-
Harris
Sagsnr.: 2011-732-0001
Dok.: 327469

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 5 vedrørende forslag til folketingsbeslutning om en særskilt straf for identitetstyveri og identitetssvindel (B 3), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 23. januar 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Morten Bødskov

/

Carsten Kristian Vollmer

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 5 vedrørende forslag til folketingsbeslutning om en særskilt straf for identitetstyveri og identitetssvindel (B 3) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren var i forbindelse med 1. behandlingen af B 3 ikke indstillet på at støtte forslaget, bl.a. med henvisning til, at ministeren ikke så et behov for en særskilt strafbestemmelse om identitetssvindel m.v. i straffeloven. Vil ministeren i den forbindelse redegøre for, hvorfor ministeren i indeværende folketingsssamling har fremsat lovforslag L 10, som indebærer en ny særskilt bestemmelse, der betyder, at såkaldt ’stalking’, dvs. en systematisk og vedvarende forfølgelse eller chikane, skal være en skærpende omstændighed ved fastsættelse af straf for overtrædelse af tilhold, opholdsforbud og bortvisning? Vil ministeren uddybe, hvorfor der er et behov for en sådan særskilt bestemmelse om strafskærpelse ifht. tilfælde af stalking, mens ministeren ikke mener, at der er behov for en særskilt strafbestemmelse ifht. tilfælde af misbrug af andres identitet?”

Svar:

Lov nr. 112 af 3. februar 2012 om tilhold, opholdsforbud og bortvisning indebærer, at reglerne om tilhold mv. nu er samlet i én ny lov. Tidligere var reglerne om tilhold, opholdsforbud (geografisk bestemt tilhold) og bortvisning fordelt mellem flere love og måtte til dels udledes af praksis.

Loven indebærer bl.a. – som noget nyt – at det ved straffastsættelsen for overtrædelser af et tilhold skal indgå som en skærpende omstændighed, at forholdet har udgjort et led i en systematisk og vedvarende forfølgelse eller chikane (det vil sige stalking). Den form for forfølgelse, der karakteriseres som stalking, er ikke særskilt kriminaliseret i den nye lov. Med loven fastlægges derimod, hvilke omstændigheder der i forbindelse med straffastsættelsen skal tillægges betydning i skærpende retning.

Når det gælder spørgsmålet om en særskilt kriminalisering af identitetstyveri, indeholder straffeloven allerede i dag en række bestemmelser – herunder reglerne om formueforbrydelser og freds- og ærekrænkelser – som dækker denne form for kriminalitet. De handlinger, der vedrører misbrug af en andens identitet, og hvor der i praksis kan være behov for et strafferetligt værn, er således allerede kriminaliseret. Jeg kan i den forbindelse henvise til mine bemærkninger under førstebehandlingen den 17. januar 2012 af beslutningsforslaget.

Hertil kommer, at identitetstyveri spænder meget vidt. En særskilt bestemmelse herom ville således i givet fald skulle omfatte såvel meget al-

vorlige former for formueforbrydelser begået ved identitetstyveri, herunder groft bedrageri med en strafferamme på helt op til 8 års fængsel, som tilfælde, der (i dag) falder helt uden for det strafferetlige område.

Når henses til ønsket om størst mulig præcision og forudsigelighed i straffelovgivningen, vil det kunne være vanskeligt at indordne en egentlig strafbestemmelse om identitetstyveri i den systematik, som straffeloven bygger på. En sådan særregel vil kunne medføre afgrænsnings- og sammenstødsproblemer og dermed være unødigt kompliceret i lyset af, at identitetstyveri allerede er kriminaliseret i de situationer, hvor det kan være praktisk relevant.